

Vaqif YUSİFLİ,
filologiya elmleri doktoru

Deyirlər ki, Aleksandr Sergeyeviç Puşkin yeddi-səkkiz yaşlarında şeir yazmağa başlayıb. Littseydə oxuyanda müəllimləri qarşısında şeir söyləyib. Deyirlər ki, Mirzə Ələkbər Sabir də Seyid Əzimini şagirdi olanda şeir oxuyub ona: "Tutdum orucu irəmazanda" ...Deyirlər ki, Cəfər Cabbarlı yaradıcılığı 11-12 yaşlarından həvəs göstərib və çox keçmədən mətbatda şeirləri dərc olunub.

Ancaq biz Sevindik Nəsibogluunu nə Puşkinlə, nə Cabbarlı ilə, nə də Sabirlə müqayisə edirik. Və qətiyyən bu fikirdə deyilik, 15 yaşı hələ tamam olmamış, amma 7-8 yaşlarından mətbatda şeirləri ilə çıxış edən və 15 yaşında artıq 4 kitabın müəllifi olan Sevindik Nəsiboglu Azərbaycanın böyük şairi olacaq. Yox! Qarşida aylar, illər var və Sevindiyin özünü əsl şair kimi təsdiq edəcəyi tarix hələ qabaqdır. Ancaq bu 4 kitab və o kitablarda toplanan şeirlər,

mənə rast gəlmədi ki, o, tam kədərli olsun, ağlasın-sıtqasın, qəm-qüssəyə bətsin.

Bura Natəvanın yurdu,
O, sinəndə yuva qurdur.
Yaşasın qəhrəman ordu,
Narahat olma, Qarabağ.
"Könüllərə yol gəzirəm" (2020) və "Möhtəşəm zəfərin nişanəsi" şeirlər kitablarında isə Sevindik Nəsibogluun addimları daha inamlıdır. Hiss edirsən ki, o, şeiriyyət aləmi deyilən bu böyük mənəvi Vətəndə özünü təsdiq etməyə can atır, bir gənc şair kimi axtarışlar aparır. Çalışır ki, hər hansı bir şeirində öz üreyindən keçən hissərənini, duygularını poeziya dililə oxucularına çatdırırsın.

O şeirləri oxuyurraq və görürük ki, Sevindik başdan ayağa, misradan misraya Azərbaycançıdır. 2020-ci ilə qədər yazdığı şeirlərdə mövzu müxtəlifliyi diqqəti cəlb edir. Vətənpərvərlik mövzu deyil, içdən qandan gələn şahanə duyğudur və Sevindik ordumuza, Şəhidlər xiyabanına, Azərbaycan əsgərlərinə, ayrı-ayrı qəhrəman oğullarımıza həsr etdiyi şeirlərdə Vətənləşir. Təfsilatavarıb şeirlərdən parçalar nümunə getirə bilərik, yalnız "Vətən bayartıları"na üz tutaq:

Arar Şuşanı gözüm,
Qalmayıb canda dözüm.
Şuçasız üzüm gülmez,
Ağlayır kəlməm, sözüm.

Könüllərə yol gəzən Sevindik Şuşadan - Qarabağdan, Kəlbəcərdən, Xocalıdan keçir, yolu Naxçıvana, ana torpağımızın bir

Hər gün təzələnir.
Qaranlıqlar arasında,
Hər gün pislik gelir, gedir.
Sənki mən baltalanmışam,
Yerdə qırınlıq yaziq bədənim.

Gecə keçir, gecə keçir,
Pərdələr açır səhəri.
Sənki mən bahalanmışam
Yaşamağa qoymurlar məni
Səhərə bir inamla,
Açıram pərdələri.
Pislik məni gözləyir
Yola verirəm sevincləri.

Poemalarına gəldikdə bu janrda qələm çalma çox məsuliyyətli işdir. Cavid haqqında poemaya yazmaq o deməkdir ki, sənin içində, ruhunda və duyuşlarında bir Cavid var.

Mən Sevindik Nəsibogluuya şeirlə bağlı bir-iki tövsiyəmi bildirmək isteyirəm.

1. Onun əsl, mükəmməl şair olacağına inanıram. Amma o mükəmməlliyyə yetişmək üçün şeirlərdə obrazlı fikir söyləmək səviyyəsi də lazımdır. Bir az məzmunçuluqdan, nəqılçılık-dən uzaqlaşmaq gərək.

2. Bizim şairlərdən Bəxtiyar Vahabzadə, Məmməd Arazi, Musa Yaqub, Əli Kərimi, Sərdar Əsədi, Ramiz Rövşəni, Vaqif Bayatlıni diqqətlə oxu. Onları təqlid etmə, amma şairlərdən öyrən - sözə necə obrazlı yanaşıblar.

3. Səməd Vurğunu da, Rəsul Rzani da, Hüseyn Arif, Nəbi Xəzrini də Süleyman Rüstəmi də oxu. Ümumiyyətlə, əvvəlki sənətkarları tanı, quruluşa - onların hansı dövrə yaşadıqlarına

Üzü dan yerinə, Sevindik!

publisistik məqalələr mənə haqq verir deyəm ki, Sevindik Nəsiboglu istedadıdır.

15 yaşı hələ tamam olmayıana bizzət uşaq deyirlər, ya da ilk gənclik dövrünü yaşayan... Amma ona nə uşaq deyirəm, nə də yeniyetmə.

Sevindik Nəsiboglu tanının ona bəxş elədiyi bu mənəvi qüvvənin hələ başlağanı mərhələsini yaşayır. Amma şəxsən məndə böyük bir inam hissi var ki, onun istədədi daha da parlayacaq. Onun ilk şeirlər kitabını adı "Dünyamsan Azərbaycan" adlanır (2018). 10 yaşı vardi o zaman. Bu kitabda toplanan şeirlər vətənpərvərlik ruhunda qələmə alınıb. 10 yaşı uşağı - məktəblinin Vətən sevdalısı olması sizə heç də qəribə görünməsin. Vətənpərvərlik - Vətən sevdası təkcə ailədən, məktəbdən gəlmir, həm də süddən, qandan gəlir. Bu şeirləri yazanda Azərbaycanın cənnət guşələri - Qarabağ hələ işğal altında idi. Bir çox şairlərimizin şeirlərində bədbinlik, ümidsizlik motivləri ilə qarşılaşdıq. Və bunu da səbəbi vardı. Bizə elə gəlirdi ki, daha Qarabağı - Şuşanı itirmişik. Amma 2020-ci ilin 44 günlüğü Vətən müharibəsi bütün bu bədbinliyə son qoydu. Sevindik Nəsiboglu heş də bədbinliyə qapılmırdı. Heç bir şeirində

çoq guşələrinə bağlanır. Mən bilmirəm o, Nizaminin, Nəsiminin, Füzulinin, Sabirin əsərlərinə necə bələddir, amma onlara sevgisini əsirgəmir: "Dünya var olduqca yaşayacaqlar Nizami, Nəsimi, Füzuli, Sabir". Ümumən, Sevindiyin öz doğma Azərbaycanın böyük sənətkarlarını vəsf etməsini alqışlayıram. Bakıxanov, Sabir, Müşfiq, Cabbarlı, Cabir Novruz, Vaqif Səmədoğlu... Hiss edirəm ki, onun mütləci dairəsi də genişdir - amma bu mütləci həm də sevgiyə yogrular. Vaqif Səmədoğlunun əziz xatirəsinə həsr etdiyi bir şeiri daha çox xoşladıq:

Gözlərdə bir sükut var,

əhəmiyyət vermə. Şeir şeirdir. Onları ona görə dönə-dönə oxu ki, şeiriyyətləri gözəldir.

4. "Azərbaycan" və "Ulduz" jurnallarını - onların hər sayını al, oxu. Ədəbi mənzərə ilə tanış ol.

5. Təkcə "Kredo"da yox, başqa qəzet və jurnalarda da dərc olun, qoy səni yaxşı tanışınlar. Sağ olun Əli Rza Xələfli, səni tanıdı, amma dairəni genişləndirmək lazımdır. Ədəbiyyat əyləncə deyil, sən bunu yaxşı başa düşürsən.

Sevindik Nəsiboglu "Ulu Naxçıvanım" və "Möhtəşəm zəfərin nişanəsi" publisistik kitablarının da müəllifidir. "Ulu Naxçıvanım" məqalələr toplusunu, elə "Naxçıvanınmə" də adlandırmış olardı. Əger biz onun şairliyinə mükəmməllik arzulayırsak, publisistikası haqqında daha yaxşı fikirdəyəm. O, artıq əsl publisistirdir! Özü də onun publisistik yazılarını bədii publisistika adlandırıram. Bu publisistikanın qəhrəmanları da bize tanışdır - 44 günlük zəfər müharibəmizin qəhrəmanlarıdır...

Mən Sevindik Nəsibogluuya - bu 25 yaşı gənc istedadada inanıram. Yoluna davam et, Sevindik! Gələcək səni gözləyir! Üzü dan yerinə!